

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

І ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: ПОГЛЯД МОЛОДІ»

**4 – 5 КВІТНЯ 2019 р.
м. Одеса**

АРОМАМАРКЕТИНГ ЯК ЗАСІБ ПОКРАЩЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ БІЗНЕСУ	
Рабаджи М., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК	
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	
Наукові керівники – к.т.н., доц. Лобоцька Л. Л., к.е.н., доц. Дідух С. М.	76
РОЗВИТОК ВИРОБНИЦТВА УКРАЇНСЬКИМИ КОМПАНІЯМИ В КРАЇНАХ ЄС: МОЖЛИВОСТІ ТА ЗАГРОЗИ	
Ковригіна М., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК	
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	
Науковий керівник – д.е.н., проф. Павлов О. І.	78
РОЗРОБКА БІЗНЕС-ПЛАНУ ВІДКРИТТЯ РЕСТОРАНУ ЯК ШЛЯХ ДО УСПІШНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ІДЕЇ	
Руда М. А., Коледж нафтогазових технологій, інженерії та інфраструктури сервісу	
Науковий керівник – Допіра І. А.	80
АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: ПОГЛЯД МОЛОДІ	
Рибальченко О., ст. І курсу БДЕПК ПУЕТ, спец. 081 Право	
Науковий керівник – Бочарова О. В.	81
ЕКО-АСФАЛЬТ – ЯКІСНІ ДОРОГИ І ТУРБОТА ПРО ПРИРОДУ	
Македонська Р. В., Осіпова В. О., студенти 3 курсу спеціальність 076 «Маркетинг», Одеський технічний коледж ОНАХТ, м. Одеса	
Науковий керівник – Кухарук А. А.	82
ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГА	
Ткаченко М. В., викладач-методист, к.п.н., Державний навчальний заклад «Одеське вище професійне училище торгівлі та технологій харчування», м. Одеса	83
ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ФАКТОР УСПІШНОГО РОЗВИТКУ	
Стецюк П. В., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК	
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	
Науковий керівник – к.е.н., доц. Бровкіна Ю. О.	85
КЛАСИФІКАЦІЯ ФАКТОРІВ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА СТРУКТУРУ СПОЖИВАННЯ ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ	
Урсулова Ю. В., студ. Енергодарський інститут державного та муніципального управління ім. Р.Г. Хеноха «Класичного приватного університету», м. Енергодар	
Науковий керівник – к.е.н, доц. Савченко Т. В.	86
МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ	
Владиченко О. Ю., студ. СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК	
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	
Науковий керівник – к.е.н., доц. Євтушевська О. О.	87
ЗАПАСИ ПІДПРИЄМСТВА: СУТНІСТЬ ТА ПІДХОДИ КЛАСИФІКАЦІЇ	
Варешкіна Г. О., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК	
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	
Науковий керівник – к.е.н., доц. Маркова Т. Д.	89
БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК: СУТНІСТЬ ТА ЙОГО ФУНКЦІЇ В ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	
Ганенко Я. Л., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК	
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	
Науковий керівник – к.е.н., доц. Маркова Т. Д.	91
ГОТОВА ПРОДУКЦІЯ ЯК ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНА КАТЕГОРІЯ: СУТНІСТЬ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ	
Горбатюк І. С., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК	
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	
Науковий керівник – к.е.н., доц. Євтушевська О. О.	93

ЗАПАСИ ПІДПРИЄМСТВА: СУТНІСТЬ ТА ПІДХОДИ КЛАСИФІКАЦІЇ

Варешкіна Г.О., студ. СВО «Бакалавр» фак-ту ЕБІК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Актуальність обраної теми обумовлена у дослідженні виробничих запасів з метою ефективного управління виробничим процесом у сучасних умовах господарювання, що дозволить керівництву підприємства отримувати якісну інформацію.

Метою статті є аналіз існуючих підходів до розкриття проблемного питання стосовно терміна «виробничі запаси», що надасть можливість поглибити і розкрити його суть.

Завдання досліджування полягають у розв'язанні проблем оновлення системи отримання інформації про виробничі запаси, використання нетрадиційних для вітчизняної облікової політики підходів до ефективного їх використання; оптимізації результатів діяльності підприємства через застосування принципів і методів бухгалтерського обліку.

Проаналізувавши погляди сучасних економістів на економічну категорію «виробничі запаси», можна зауважити, що відмінність у трактуванні свідчить про те, що розкриття суті будь-якої економічної категорії залежить від вибраного підходу до її визначення.

В Україні формулювання терміна «запаси» наведено у П(С)БО 9 «Запаси» [1], відповідно до п. 4 якого «запаси – активи, які підприємство утримує для подальшого продажу за умов звичайної господарської діяльності; перебувають у процесі виробництва з метою подальшого продажу продукту виробництва; утримуються для споживання під час виробництва продукції, виконання робіт та надання послуг, а також управління підприємством». Відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» [2], активи – це ресурси, контрольовані підприємством в наслідок минулих подій, використання яких, як очікується, призведе до отримання економічних вигод у майбутньому внаслідок будь-якого використання такого запасу.

Склад запасів, їх оцінка та порядок відображення у фінансовій звітності визначено П(С)БО 9. Норми цього Положення застосовуються підприємствами, організаціями та іншими юридичними особами незалежно від форм власності.

Норми Положення (стандарту 9) не розповсюджуються на:

- незавершені роботи за будівельними контрактами, включаючи контракти з надання послуг, що безпосередньо пов'язані з ними;
- фінансові активи;
- продукцію сільського і лісового господарства, тварин, корисні копалини, якщо вони оцінюються за чистою вартістю реалізації відповідно до інших положень бухгалтерського обліку.

Запаси повинні відповідати таким ознакам:

- бути власністю підприємства;
- виступати у формі матеріальних активів;
- мати призначення бути використаними у процесі виробництва (для

виробничих підприємств), у процесі реалізації (для виробничих і торговельних підприємств);

- постійно витрачатися, реалізовуватися та замінюватися новими (відновлюватися);

- перетворюватися в грошові кошти протягом року або одного нормального операційного циклу.

Запаси підприємства належать до оборотних активів.

В економічній літературі поняття «виробничі запаси» з'явилося в 70–80-х роках минулого століття із затвердженням Положення (стандарту) бухгалтерського обліку. До введення стандартів термінологія різнилася назвами, а саме товарно-матеріальні цінності, предмети праці, матеріальні ресурси, виробничі ресурси.

В.М. Бойко вважає виробничими запасами засоби виробництва, які ще не використані у виробничому процесі, проте таке визначення, на нашу думку, є досить узагальненим і не дає можливості чітко відокремити виробничі запаси у структурі активів підприємства. У роботах Ф.Ф. Бутинця [3] не відображаються джерела покриття витрат на виробничі запаси. П.І. Багрій пропонує трактувати поняття «запаси виробничі» як засоби виробництва, що надійшли до споживачів (на підприємство, будову) та ще не використовуються у процесі виробництва, і тут же пропонує визначення поняття «запаси» як наявність матеріальних ресурсів (засобів виробництва та предметів споживання) для забезпечення безперервності розширеного відтворення, обслуговування невиробничої сфери та задоволення потреб населення.

Отже, в економічній літературі спостерігаються різноманітні варіанти трактування об'єкта дослідження. Така відмінність свідчить про те, що розкриття суті будь-якої економічної категорії залежить від обраного підходу до її визначення. Критична оцінка існуючих визначень поняття «виробничі запаси» дає підстави виокремити такі основні підходи:

- переважна більшість економістів і вчених при висвітленні питань обліку запасів використовує визначення, наведене в нормативному документі;

- окремі вчені ототожнюють поняття «виробничі запаси» і «матеріальні ресурси»;

- ототожнюються також такі поняття, як «запаси» й «виробничі запаси»;

- в окремих джерелах застосовується термін «товарно-матеріальні цінності»;

- ряд авторів до виробничих запасів як частини предметів праці не відносять малоцінні.

Так, А.С. Бородкін, П.С. Безруких, Н.І. Верхоглядова та Р.Д. Ірвін виробничі запаси розглядають як матеріальні ресурси, які повністю переносять свою вартість на собівартість продукції, тобто споживаються. При цьому вони використовуються як предмети праці у виробничому та господарському процесах. У роботах В.Д. Шквіра запаси розглядаються як матеріальні цінності. На нашу думку, таке визначення має досить обмежені критерії, тому що незрозуміло, яким чином класифікувати запаси, а також у визначенні відсутні

рекомендації щодо їх використання в одному операційному циклі. Ряд інших учених виробничі запаси трактує як активи, котрі використовуються для подальшого продажу, споживання під час виробництва продукції, виконання робіт і надання послуг, а також управління підприємством.

Таким чином, для забезпечення ефективного розвитку підприємств та зростання їх виробничого потенціалу за сучасних умов господарювання виникає необхідність створення якісно нової системи управління виробничими запасами.

Науковий керівник – к.е.н., доц. Маркова Т.Д.

Література:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси»: затверджено наказом Міністерства фінансів України від 20.10.1999р. № 246 за станом 09.12.2011р. URL:<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99> (дата звернення 11.03.2019р.).
2. Закон «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999р. № 996-14-ВР за станом 18.09.2018р. URL:<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
3. Бутинець Ф.Ф. Теорія бухгалтерського обліку: підруч. для студ. вищ. навчальних закладів. 3-тє вид. Житомир: ПП «Рута», 2008. 444 с.

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК: СУТНІСТЬ ТА ЙОГО ФУНКЦІЇ В ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Ганенко Я. Л., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Питання організації бухгалтерського обліку розглядається та вивчається багатьма науковцями серед яких: М.Т.Білуха, Ф.Ф.Бутинець, О.П.Войналович, Н.М.Ткаченко, М.В.Кужельний, А.М.Кузьмінський, О.В.Олійник, В.В.Сопко, М.М.Шигун, С.М.Шулепова та ін. Однак, безперервний процес розвитку економіки та її сучасний стан потребує більш глибокого вивчення сутності та функцій бухгалтерського обліку в господарській діяльності підприємства з урахуванням вимог сучасності. Мета дослідження полягає в обґрунтуванні визначення сутності бухгалтерського обліку, його функцій та вимог до нього.

Зазначимо, що бухгалтерський облік є важливим елементом економічної системи, без знання якого неможливе ефективне управління підприємством, тому його організація є одним із головних джерел отримання інформації необхідної для ведення господарської діяльності підприємства.

Господарська діяльність – будь-яка діяльність суб'єктів господарювання, яка спрямована на досягнення мети його створення шляхом здійснення процесів придбання ресурсів, виробництва продукції, виконання робіт чи надання послуг, зберігання та реалізації готових виробів і товарів, переміщення засобів, інвестиційної та фінансової діяльності [1].

Згідно Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», бухгалтерський облік – це процес виявлення, вимірювання,